



అభినందనేగణు' ఎందను కృష్ణ.  
‘హాగేఁ అందుకోలైచేసు? అవను  
టెరిస్ట్ అవళు అవనిగే సహాయ  
మాదుత్తిద్ద స్థిపర్ ఇరంబమదల్?’ ఎందఱు  
కల్యాణి. హాగే హేశువాగ ఏనో హోళిద  
హాగే ఒక్కొందు మేలేద్దు ‘మత్తే నీవు  
చీల్చింజాగే హోగబేసు’ ఎందఱు.

‘శగలా? ఏకే?’

‘ఈ బోమోన ఆ అంగడి హుడుగనిగే  
హోరసబేసు’

‘అవను హేశలారే అందనల్ల?’

‘మిజ్యూడినో బోటో గురుతు  
హిడియల్లి. ఇదన్ను గురుతు  
హిడియబహుదల్ల? యావ మత్తుదల్లి యావ  
హావిదేయో?’

ఎదు నిమిపగళల్లి అవరు ఆటోఎల్లిద్దరు.  
నాల్ను గంటిగే కెత్త లాగుత్తిత్తు. తీతల గాళి  
మ్మే నడుగిసుత్తిత్తు.

‘ధ్యాంక్షు కృష్ణ’ ఎందఱు ఆటోఇ  
చిడుత్తిరువాగ.

‘అశ్వయదింద ‘ఏకే?’ ఎందు కేళిదను.

‘ననగోస్థర ఇష్టు శ్రమ పదుత్తిద్దిరి.  
నీవు సహాయ మాడిద్దరే నాను  
ముందువరెయ్యిరల్లి’

‘నిమ్మ తండె సిక్క మేలే ధ్యాంక్షు హేళి’

‘అంగడియి ముందే ఆటో నియితు.  
అంగడియి ముడుగ ఘోటో నోదిద  
కూడలే గురుతిందను. ‘ఇవను ననగే  
గోత్తు. ఇవన హేసరు ఇష్టుయాజో. తగి  
జమ్మునట్టోలే, శ్రీనగరానట్టోలే ఇద్దానే.  
అల్లింద ఘోణో మాడత్తు ఇరుత్తానే.

నూరోజువానో పక్కద బిందియల్లే ఇరుత్తాణి.’

ఇభ్యరు ముఖి నోడికోందరు.

యావుదోలే లోకో సిక్క హాగే అనియితు.  
మోట్ట మోదల బారిగే తావు గెల్లుత్తిరువ  
భావనే హుట్టితు. తడ మాడడే అల్లింద  
నూరోజువానోళ మనిగే హోదరు. కోళకు  
గల్లియల్లి గటారద పక్కదల్లి శణ్ణ మన్.

కోగిద తక్కణ హోరిగే బందఱు.

తమ్ము తావు పరిచయ మాడికోందు  
‘నీవేనా నూరో జువానో?’ ఎందు కేళిదను  
కృష్ణ. అవళు తలేయాడిందటు.

‘ఇవను నిమిగే గోత్తు?’ ఎందు బోమోలే  
తోరిసి కేళిదను.

‘ఏకే గోత్తిల్ల? ఇవను న్నె మగ

ఇష్టుయాజో’

‘మిజ్యూడినో బోటో తోరిసి ‘ఇవరు  
గోత్తు?’ ఎందను.

‘ఇవరు న్నె గండ రియాజో హసనో’

ఒందు అగ్గి పవరత విస్మేషిగోందు  
లావారస డిష్టుద హాగే, ఒందు రంక్షు  
బేధించ భావనే ఉంటాయితు.

\*\*\*

### కల్యాణి-కృష్ణ మండపే

సంజే ఆరాగిత్తు. కృష్ణన మనియల్లి గౌచు  
గడిబిడి వివాహ సందర్భమాగి దంపతిగళు  
పాటిఁ వ్యవస్థే మాడిద్దరు. రేష్వే సిరేయల్లి  
మించుత్తిద్దలు కల్యాణి.

‘నిష్టించు మండపే ఆపిద్దు సంతోషద  
విషయ కంపమ్’

గిఫ్టో కొముత్త హేళిదను కుష్టించు  
సామి.

‘సంజ జివన అందేయల్ల య్యా!’ ఎందరు  
జిఫో చుడాయిసుత్తా.

ఆ మాతు కేళిదవనంతే నటిసుత్తా  
సామి ‘ఇష్టుక్కు ఎల్లి మండపే ఆదిరమ్మా,  
రిష్టార్ అభిషోస్తూల్, దేవసాహనదల్లా  
కాశ్యరోనల్లా?’ ఎందు కేళిదను.

‘మనశ్శన్నిల్లి సరో, ‘నమ్మతియింద హేళిదను  
కల్యాణి.

జిఫో గట్టియాగి నగుత్త భేన్నాగి  
హేళిదేమ్మా’ ఎందరు. స్వామియ ముఖి  
చూడి హోరియితు.

‘క్షుమిసి, న్నె లుధేత అదల్ల, మోదలు  
ఇష్టుపట్టేవు. ‘రింజ్స్ట్రో మండపే అంత  
నాను హేళిదే. ‘గుడి’ అంత కృష్ణ హేళిదను.  
ఎల్లాదరే ఏను? మనశ్శగల్ల ఒండాగిద్దు,  
పరస్పర నంబికే ముఖ్య అల్లువే సరో’

స్వామి అల్లలారాడే నగుత్త అష్టే,  
అష్టేనమా’ ఎందను.

పాటిఁ ముగిద నంతర వాపస్మ  
బరుత్తిరువాగ ‘ఇష్టుక్కు అవరు ఎల్లి మండపే  
అదరు అన్నుపుదన్ను తిళిసలే ఇల్ల ముడుగి’  
ఎందను స్వామి.

‘స్వామి నినగోందు హేళిలా? జ్యేనరు  
ఇరువేగాలిగు హాని మాడడ జన, అంతక

ఇభ్యరు జ్యేన యువకరన్న లూటింకే కరేదు  
మాంసాహార బడిం, అవరు తింద మేలే  
అవరిగే విషయ తిళిందనంతే. జ్యేనరిగే  
శోప నిషిధ్వాద్దరింద అవరు అవసన్న  
అతీవదిసి హోరటు హోదరు. మరుదిన  
మోదల యువకను వేదనయింద  
‘రాత్యియిడి ఇదే చిత్తయల్లి నిష్ట బరలీల్’  
ఎందను ‘తిళియద మాడిద్దక్కే ఏకే  
నోందుకోల్చుత్తియే, మరుతు బిందు’ ఎందను  
ఎరదనేయ యువక. ఎరదు దినగఁ నంతర  
దేవాలయద బిఁ భేటియాదాగ మోదలనే  
యువక మత్తే ‘నావు తప్ప మాడిదోవా?’  
ఎందు కేళిదను. ‘అదు తిళియద మాడిద  
తప్ప, చిత్త మాడబేడే’ ఎందను అవస మిత్త.  
‘మాంసభక్ష జో పాపవలవే?’ ఎందు  
మత్తే ప్రత్యుసిదను. ‘మిత్తా నాను అదన్న  
మరుదినవే విసజ్జిసిబిట్టే, నీనేకే  
అదన్న ఇన్ను హోట్టేయల్లిట్టుకొండు  
తిరుగుగ్గిద్దియేయ?’ ఎందు గదరిందను  
ఎరదనేయవను.... ఆద్దరింద కుష్టించు  
స్వామి... అవర మండపే విషయ ఇల్లగే  
బిట్టుబిడు’ ఎందరు జిఫో.

\*\*\*

సంజే ఆరాయితు. పూలీసో కూటుటోసో  
అచే నడేయత్తిద్దరు దంపతిగళు. పక్కదల్లి  
ఒందు మాలేయల్లి స్విమ్మీగోపూలో ఇత్తు.  
సంయాద సంరక్షణీయల్లి దే అదర ఆ  
బదియల్లి బేళిదిరువ మరగాంద కూడిద ఆ  
జాగ కాజిన హాగే నిమానుష్టవాిత్తు.

‘హే... స్విమ్మీగో మాడోఽావా?’

ఉత్తాపదిన కేళిదను కృష్ణ.

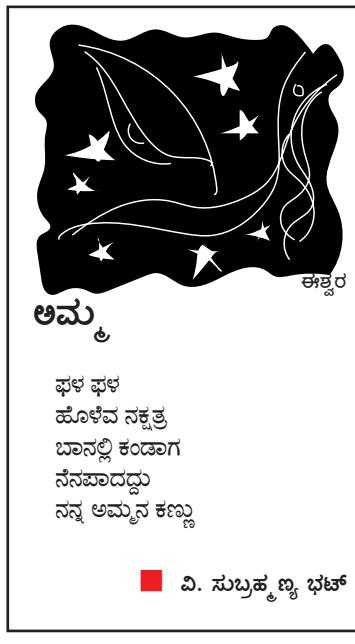
‘అయ్యో! నంగే నీరేందర భయయ....

హేడైలోఫోబియా...’

‘ఇమ్మె నెరిగిలదరే ఎల్లా భయ  
దంరావాగ్తే’ అవళుల్లి లుత్తుక తుంబుత్త  
హేళిదను. అవళు మాకనాదలీల్లి. ‘ఇదే  
మోదలనే మండపే, అనుభవ ఇల్ల, మండపే  
అగువుదిల్ల అందర హేగే? ప్రాశ్చీల్లా  
మాడిదరేనే అనుభవ ఒరువుదు’

అవళు నసుగోపదింద ‘నినేను  
మాతాగ్గిద్దియేయ? మండపే మోదలు  
అనుభవచోస్థర ప్రాశ్చీల్లా మాడబేకో?’  
ఎందఱు.

‘మండపేగోస్థర అల్ల, నీరిన భయ  
హోగేవ సలువాగి..’ ఎందు అవళున్న ఎత్తి  
నీరిగే ఎందను. అవళు కక్కాబిట్టియాగి ‘హేల్ప్  
హేల్ప్’ ఎందు కిరుచుత్తిద్దరే అవను అంచెనల్లి  
నింతు ‘బహా ఆళ ఇళ్ల, ఎద్దు నిల్లు... స్విమ్  
మాడు’ ఎందు ప్రోత్సాహ హద మాతాడిను.  
అదరే అవళు నిరు కుడివ హంత తలుపిద్దళు.  
అదన్న అవను గమనిసల్లి, కొనేయ బాగిగే  
ఎనువంతే అవళు గట్టియాగి కాగిసోండళు.  
బటరోఫ్స్ ఎఫోక్స్ కురితు చిత్తిసిద్దు



ఫల ఫల  
హోళేవ నక్కత్త  
బానల్లి కండాగ  
నేనపాదద్దు  
నన్న అమ్మన కణ్ణ

■ వి. సుబ్రహ్మణ్య భటక్